

Cand un om iubeste, Doamne

Daniela Stan

Cand un Om iubeste, Doamne,
Nu e sa fie mai frumos!
Din cuiul palmei Tale nu abdică
Si sufletul ii doarme la talpa crucii, jos.
Ce calda manastire e chipul lui duios!

Cand un Om iubeste, Doamne,
Nu e sa fie mai frumos!
In mainile iertarii palpita-ntreaga fire
Si mangaios isi leagana cuvantu-n glasuire
Ce insetat de Rai e versul lui pios!

Cand un Om iubeste, Doamne,
Nu e sa fie mai frumos!
O inima ce se desprinde-n daruire
Icoană, Duminicii prea sfinte-asemuire
Si calea sa, tulpina ce se-apeaca, atat de mladios!